

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1830)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Fra det Heibergske Hjem", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 65. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-idm140619161807936.pdf>
(tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gode Hanne! Du siger, at Du vil straffe mig. Det har Du ogsaa gjort, dog ikke med det, som Du kalder Din slette Skrift, thi Din Skrift er altid god og inderlig kjærkommen; Du har straffet mig derimod ved at skrive De, og endnu mere ved at see bedrøvet og melancholsk ud. Jeg vilde gjøre Alt for at see Dig fornøiet. Jeg er bange for at Du fortryder Din Venlighed imod mig, og undertiden ønsker, at Skeet var Uskeet. Men naar Du kjender mig rigtig, vil Du komme til den Overbeviisning, at Du aldrig behøver at fortryde nogen Godhed, som Du har viist mig, thi jeg elsker Dig alt for inderligt, og er Dig alt for taknemmelig, til ikke at bringe Digs. 66ethvert Offer. Er det Dit Ønske, at see flere Mennesker; vil Du gjerne, at St. og Ph. 1) skal komme her, saa siig mig det oprigtig, og jeg skal skaffe dem herud. Jeg spørger saa ofte med denne Sag; men er der noget Alvor deri, saa siig det oprigtigt, og jeg skal gjøre Alt hvad Du ønsker. Jeg er utilladelig jaloux, det er sandt; og det maa jeg sagtens være, naar jeg tænker paa, hvor meget Du maa behage enhver Mand, som har Forstand og Hjerte. Men jeg har tillige den største Høiagtelse, den sandeste Tillid til Dig. Naar jeg tænker paa det Indtryk, Du maa gjøre paa Andre, bliver jeg jaloux; men naar jeg tænker paa Dig selv, paa Din egen fortræffelige Character, saa er jeg saa rolig, som om der ingen Mandfolk, ingen Canuter var til i Verden. Derfor kan Du rolig yttre for mig ethvert Ønske om Forandring i vort eensomme Liv; jeg kan meget vel sætte mig ind i Dine Tanker, og skal vide at forstaae Dig. — Hvorom Alting er, saa vil jeg nu ønske Dig, at Du ikke maa ligge vaagen i Nat, men sove sødt og drømme enten intet eller behageligt. — Jeg er bange for at Du ikke kan læse mine Kragetær. Kan Du ikke læse det Foregaaende, saa gid Du da i det mindste maa kunne læse dette: Jeg elsker Dig ubeskriveligt. Gid Du maa falde i Søvn, med disse Ord for Øiet, og med en venlig Tanke paa den fraværende Ven, som skrev dem!